

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ولانتین واسیلسکو - Valentin Vasilescu

برگردان از: حمید محوی

۱۶ مارچ ۲۰۱۶

طرح "ب" در سوریه کدام خواهد بود؟

اسلامگرایان در سوریه توسط پشتیبانانشان (عربستان سعودی، قطر، و غیره) تأمین مالی می شوند، کار آنها تخریب کشور و ایجاد ترس و وحشت بین مردم سوریه و جنگ علیه ارتش عربی سوریه و سرنگونی بشار اسد است. آنها برای این جیره نمی گیرند تا آتش بسی را رعایت کنند که ایالات متحده آمریکا و روسیه برای برقراری آن با هم به توافق رسیده اند. یعنی آتش بسی که در واقع طرح دامی برای روسیه است تا بمباران های هوایی اش را متوقف کند.^(۱)

وال استریت ژرنال همزمان با مذاکره ها پیرامون موضوع اجرای آتش بس در سوریه نوشت که ریاست پنتاگون آشتون کارتر Ashton Carter، فرمانده ستاد فرماندهی جوزف دانفورد Joseph Dunford و رئیس سازمان سیا جان برنان John Brennan، در کاخ سفید گردهمایی تشکیل دادند و از اقداماتی صحبت کرده اند که هدف از آن « ایجاد مشکل واقعی » برای روسیه بوده است (۲). گویا که امریکایی ها از آغاز روی شکست روند دیپلماتیک و سیاسی در رابطه با آتش بس شرط بندی کرده اند تا احتمالاً طرح ب را آماده کنند (گزینه نظامی برای سوریه) که هدف آن تجزیه سوریه است.

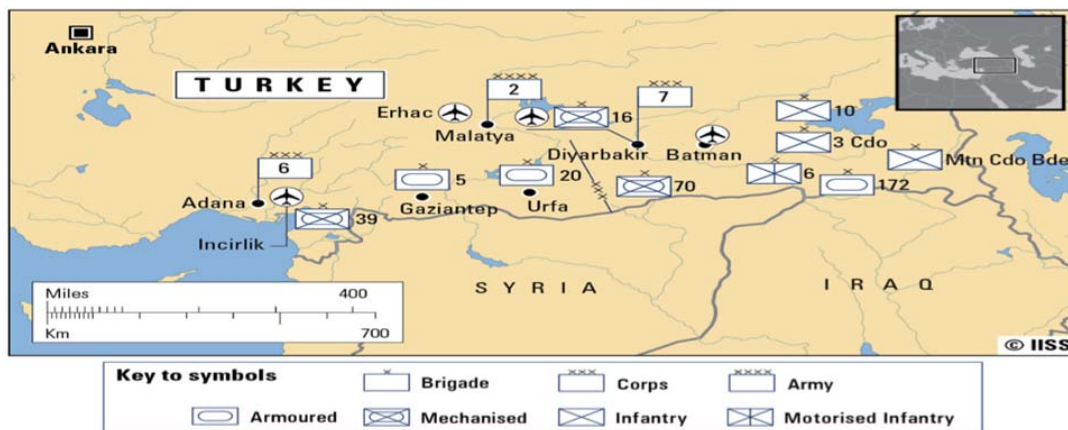
از آغاز جنگ داخلی در سوریه، هدف مشترک ترکیه و عربستان سعودی سرنگونی بشار اسد از قدرت بوده است. برای دست یابی به چنین هدفی، بی آن که به توفیق مطلوبشان برسند چندین میلیارد دلار هزینه کردند. هدف خاص ترکیه جلوگیری از اتحاد و سازماندهی سازمان های محلی، اقتصادی و نظامی کردهائی است که در کردستان سوریه به سر

می برند و دیگر کنترولی روی آنها ندارد. ترکیه تمایلی برای رعایت آتش بس ندارد و نمی خواهد خود را به مداخلات مختصر زمینی تا عمق ۱۰ تا ۲۰ کیلومتری سوریه محدود سازد. موضوعی که این کشور را در وضعیت بهترین عامل اجرایی طرح ب نشان می دهد. تا کنون عربستان سعودی با ارسال ۶ فروند اف ۱۵ به ترکیه نخستین گام را برای اجرای طرح ب برداشته است. این شکاری ها برای عملیات پشتیبانی و حمله به زمین تجهیز شده اند و مداخله زمینی را از اعتبار بیشتری برخوردار کرده است.

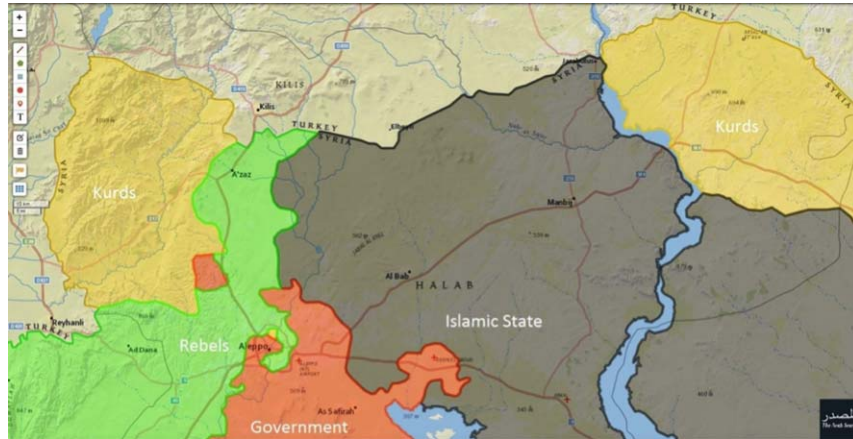
۱- تصور کنید وضعیت به چه شکلی در خواهد آمد اگر ترکیه و عربستان سعودی طرح ب را با تهاجم یگان های زمینی علیه سوریه به اجرا گذارند.

هدفی که اردوغان در راستای طرح ب پی گیری می کند به دومین ارتش ترکیه اتکاء دارد که با ۹۰۰۰۰ سرباز در مرز سوریه مستقر شده است. سه غند تانک، یک غند مکانیزه، دو غند برای عملیات ویژه، چندین قطعه توپخانه و یک غند با ۱۱۰ هلیکوپتر (AH-1P/S/W, TAI/AgustaWestland T129, CH-47F, S-70A)، یک فرماسیون «گروه شوک» از دومین ارتش ترکیه متشکل از ۵۵۰۰۰ سرباز بسیار متحرک که می توانند در میانه غربی در مرز بین جرابلس و اعزاز در شمال سوریه متمرکز شوند.

به احتمال قوی، مسیر اصلی حمله دومین ارتش ترکیه با «گروه شوک» محور کیلیس- اعزاز- حلب - ادلب خواهد بود، یعنی از راه دالانی که توسط اسلامگرایان کنترل می شود (۳). مأموریت فوری نفوذ در دالان ارتش عربی سوریه است که تمام فضای واقع در شمال حلب را تحت کنترل خود دارد و گروه های تروریست منطقه حلب را از آنهایی که

تمام منطقه ادلب را کنترل می کنند جدا می سازد. اشغال منطقه حلب توسط ترک ها و سعودی ها راه هر گونه نفوذ ارتش عربی سوریه به سوی شرق در مناطق تحت اشغال دولت اسلامی (داعش) را مسدود خواهد ساخت.

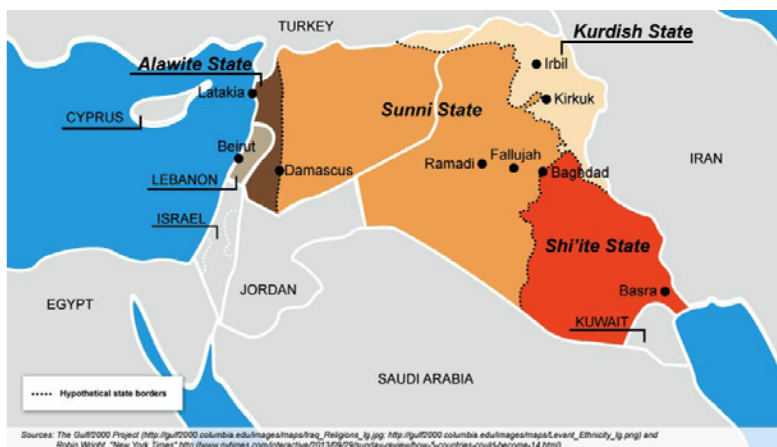
بخش بزرگی از گروه های نظامی که از ارتش دوم ترکیه باقی مانده در همکاری با گروه های نظامی سعودی به سوی دیگری حرکت خواهند کرد و بدون درگیری نظامی از راه دالان البیلی و جرابلس و بر اساس توافق قبلی بین ترک ها و دولت اسلامی در مناطق تحت کنترل دولت اسلامی نفوذ خواهند کرد. سپس، بر اساس طرح از پیش تعیین شده، بخش کوچکی از مزدوران مسلح اسلامگرا از راه ترکیه به کشورهای خلیج فارس خواهند رفت، بقیه به صفوف جهاد طلبانی می پیوندند که به عنوان «میانه رو» شهرت دارند و در مناطق دیگر سوریه در حال جنگ هستند. در نتیجه گروه های تروریستی دیگر وجود نخواهند داشت، تنها نیروهای نظامی ترکیه و سعودی خواهند بود که پیروزمندانه وارد سرزمین هائی خواهند شد که در اشغال دولت اسلامی است. این نیروهای نظامی برای آزاد کردن این سرزمین نمی آیند بلکه به هدف اشغال مجدد آن سرازیر می شوند. هدف اصلی ارتش دوم ترکیه خنثی سازی شبه نظامیان حزب دموکراتیک کردستان در شمال سوریه خواهد بود.

این ساز و کار پایه و اساس دولت سنی مذهب به نام سنستان در شمال، مرکز و شرق سوریه را فراهم می سازد که تمام مناطق نفت خیز سوریه در آنجا واقع شده است (یا بیشتر، سنستان از رقه تا موصل گسترش خواهد داشت). این دولت جدید تحت اشغال نظامی و قیومیت ترکیه و عربستان سعودی خواهد بود.

اشغالگران جدید رهبران به اصطلاح «اعتدال گرا یا میانه رو» را با نقاب زدن به دولت اسلامی، شست و شو داده شده و دگردیسی یافته به «مخالف دموکراتیک» **پشار اسد** سر کار خواهند آورد. از این پست دیدبانی که سنستان نامیده می شود، ارتش ترکیه در وضعیتی خواهد بود که می تواند حملات مرگباری را علیه ارتش ملی سوریه و پایگاه هوایی

روسیه در غرب سوریه طرح ریزی کند که در نقاط دیگر در حال جنگ علیه مزدوران مسلح تروریستی می باشد و از پشتیبانی ترکیه و عربستانی سعودی برخوردار هستند.

ایالات متحده که تا کنون از تمام دشمنان بشار اسد پشتیبانی کرده است، مقاومت ارتش عربی سوریه، نیروی هوایی روسیه و هم پیمانان کرد آنها را در این ماه های گذشته دیدند. ولی ایالات متحده مستقیماً مداخله نخواهد کرد، ولی از فاصله صحنه را زیر نظر خواهد داشت که چه روی می دهد، ترک ها و سعودی ها کارهای کثیف را به جای ایالات متحده انجام خواهند و تنها در صورتی که ضروری باشد مداخله خواهد کرد. سپس ایالات متحده ساز و کاری در راستای راه حل دیپلماتیک برای تجزیه سوریه تدارک خواهد دید.

۲- چه عاملی می تواند طرح ب را برای ترکیه و عربستان سعودی به مخاطره بیندازد؟

یک دالان میانبر از ایران وجود دارد که از عراق عبور می کند و به شمال سوریه می رسد، و این راهی است که نیروهای نظامی ایران می توانند راه نیروهای زمینی ترکیه و عربستان سعودی را قطع کنند. در این صورت، نیروهای ایرانی به چند مانع برخورد خواهند کرد. نخستین مانع کردهای عراق به رهبری قبیله بارزانی هستند که با کردهای سوریه متحد نیستند و مناسبات خوبی نیز ندارند، به این دلیل آشکار که بارزانی ها با دولت اسلامی، ترکیه و ایالات متحده همکاری می کنند. تنها برای سال ۲۰۱۵، قبیله بارزانی ۳ میلیارد دلار نفت دزدیده شده از دولت عراق را به حساب خودشان واریز کرده اند که بهره برداری کننده های اصلی آن جبهه اردوخان و اسرائیل بوده است. ارتش

کردستان عراق (پیشمرگان) تقریباً ۸۰۰۰۰ نفر هستند که در ۳۶ غند تقسیم بندی شده اند، و ۵۰۰ تانک، خودروی زرهی سبک، سلاح ضد تانک و توپخانه در اختیار دارند.

در نتیجه، ترکیه می تواند از پیشمرگان برای جلوگیری از تجمع نیروهای نظامی ایران در سوریه استفاده کند. دومین مانع، مبارزان دولت اسلامی در عراق و در سوریه هستند. اگر ایرانی ها از این دو مانع اولیه عبور کنند، ایالات متحده لشکر ۱۰۱ هوابرد را آماده کرده است. این لشکر هوابرد از پایگاه رمیلان در بخشی که در کنترل کردهای سوریه می باشد می تواند تا ظرف کمتر از یک هفته در مرز عراق و سوریه گسترش یابد.

۳- حرکت ارتش عرب سوریه، به پشتیبانی نیروی هوایی روسیه، برای پاکسازی سوریه از گروه های دولت اسلامی و دیگر گروه های تروریست، آیا تأثیرات منفی روی مردم ترکیه، سعودی و قطری دارد؟

به هیچ عنوان. رهبران سیاسی ترکیه، عربستان سعودی، قطر و نه تنها این دولت ها، به شکل گسترده برای سرنگونی **بشار اسد** از قدرت، بسیج مزدوران مسلح اسلامگرا را در دستور روز خود قرار دادند و آنها را با سلاح و تجهیزات به درون سوریه گسیل کردند. بدون صدور تروریسم اسلامی بین المللی برای مبارزه علیه ارتش عربی سوریه یا هر ارتش ملی در جهان، روند جریان به تناسب خواب و خیال های سلاطین، پادشاهان و امیرانی که آنها را هدایت می کنند نمی بود. از این دیدگاه، رهبران سیاسی ترک، ولی به همین گونه رهبران عربستان سعودی و قطر به شکل هیولاهای فاشیستی و یا به نوعی ماسونری اسلامی که جهان بشریت باید فوراً آن را بین ببرد.

پس از سال ها مدیحه سرایی برای **ولادیمیر پوتین**، **اردو خان** بوقلمون صفت از این پس پدر خواندگی سلفی مسلکان سعودی که به ایجاد القاعده، ساختار نظامی، با آمادگی برای مبارزه علیه شوروی ها در افغانستان (به حساب ایالات متحده) انجامید را به عهده گرفته است. **اردو خان**، با تقلید از وهابیت و اخوان المسلمین، برای بر پا کردن جنگ نهائی علیه «نیروهای شرور» روی فرات در سوریه و در عراق تبلیغ می کند (مثل جرج بوش). بر این اساس، **اردو خان** و نوچه سیاسی اش **احمد داووداوغلو** پیشبینی می کنند که «همانند قرن شانزدهم، وقتی که امپراتوری عثمانی در اوج خود به سر می برد، ترکیه بالکان، قفقاز و خاورمیانه را باز پس خواهد گرفت و به مرکز سیاسی جهان تبدیل خواهد شد». در کوران تنش فزاینده بین مسکو و آنکارا، یونان بندر الکساندریوپولیس را برای روسیه باز گذاشت که در ساحل دریای اژه واقع شده است. در صورتی که ترکیه بوسفور و داردانل را مسدود کند، این بندر می تواند به عنوان سکوی انتقال تجهیزات توسط روسیه مورد استفاده قرار گیرد.

ترکیه در عین حال هشدار که با هم پیمانان ناتو در منطقه، روسیه را ظرف یک هفته اشغال خواهد کرد. اگر دولت های غیر مسؤول و بی معنی از دیدگاه نظامی، مانند رومانی، کشورهای بالتیک و پولند اردوخان را باور کرده اند و برای حمله به روسیه او را تشویق می کنند، همکاران اروپائی ناتو پیغام روشنی برای ترکیه فرستاده اند. اردوخان در صورتی که علیه روسیه به عنوان یک قدرت هسته ای دست به تحریکات نظامی بزند، یعنی جنگی که می تواند به اروپا گسترش یابد، نمی تواند روی پشتیبانی پیمان ناتو حساب کند.

۴- روسیه چه خواهد کرد اگر سربازانش در سوریه مورد حمله قرار بگیرند؟

ارتش ترکیه هیچ تجربه ای به جز تروریزه کردن غیر نظامیان نداشته است، و هرگز با دشمنی که از دیدگاه تجهیزات و آموزش برتر باشد روبه رو نشده است. این واقعیتی است که امتناع مقامات ارشد ارتش ترکیه را توضیح می دهد، زیرا آنها خیلی بهتر از اردوخان می دانند که ترکیه در رویارویی با روسیه برنده نخواهد بود. تنها باید منتظر بمانیم و ببینیم که آیا اردوخان موفق خواهد شد تا مردم را متقاعد سازد که با پشتیبانی از چنین هدفی که به آنها ارتباطی ندارد به او بپیوندند و فرزندانشان را به میدان مرگ حتمی بفرستند تا به بلندپروازی های خود بزرگ بینانه «سلطان» اردوخان جامه عمل بپوشانند. تفاوت بین یک ترک عادی و یک سوری یا کرد سوری این است که این دو آخری ها چیزی برای از دست دادن ندارند، اقتصاد سوریه از بین رفته است، و غیره. آیا ترک ها با اردوخان موافق هستند تا به جنگ داخلی مشابه آنچه در سوریه به وقوع پیوست آری بگویند؟

روسیه نمی‌خواهد ابتکار عمل را در مورد مداخله‌اش در سوریه از دست بدهد، و موضوع بسیار مهمی در کار هست و روسیه نیازمند به حداقل رساندن تحریکاتی است که توسط ترکیه و عربستان سعودی صورت می‌گیرد. در سال ۲۰۱۶ پنتاگون ۷۰۰ میلیون دلار بودجه برای تقویت ناتو در جبهه شرق را به ۳،۴ میلیون دلار افزایش داده است. سپس پنتاگون بیش از ۵۰۰۰ سرباز مجهز به هزار تانک، خمپاره انداز اتوموتور، خودروی زرهی دو زیستی و انواع اقسام مهمات در کشورهای بالتیک، پولند، بلغارستان و رمانی به بهانه خطر روسیه مستقر خواهد کرد.

در نتیجه، روسیه تا حد اکثر روی خطر حضور و گسترش تروریسم در خاور میانه پافشاری خواهد کرد، یعنی به همان بهانه‌ای که ایالات متحده در افغانستان و عراق به کار بست. با استفاده از این بهانه، روسیه می‌تواند به شکل گسترده نیروهایش را در منطقه و در چندین کشور مجاور سوریه منتقل کند. از اینجا، نیروهای روسیه در وضعیتی خواهند بود که می‌توانند تعادل کنونی نیروهای حاضر در صحنه خاورمیانه را تغییر دهند. با تهدید به پرتاب هزاران راکت کروز روی زیرساخت‌های نفتی، نقل و انتقالات و نقاط ستراتیژیک دولت‌هایی که از تروریسم پشتیبانی می‌کنند، و با مانورهای پیاده کردن نیروهای هوای هوابرد یا شبیه‌سازی‌های تهاجم زمینی. روسیه، به احتمال خیلی قوی از مخالفان محلی، برای «دموکراتیزاسیون» خانواده‌های سلطنتی سعودی، قطری و امارات متحده عربی بر اساس الگوی لیبیا پشتیبانی خواهد کرد.

در حال حاضر، روسیه مدرنترین هواپیماهای شناسایی Tu-214 R (نوعی آواکس برای نیروهای زمینی) را فرستاده تا حرکات ارتش دوم ترکیه را تحت نظر داشته باشد.

روسیه که برتری هوایی را در سوریه حفظ کرده است، از نیات، مسیر نیروهای ترکیه و سعودی مطلع خواهد شد و می تواند در خاک سوریه پیشدستی کند. روسیه چندین نوع جنگ افزار مدرن (دریائی، هوایی و زمینی) در اختیار دارد که می خواهد در نبرد تحت شرایط جنگی برتر از مبارزان اسلامگرا به آزمون بگذارد.

با توجه به این امر که بسیاری از قدرت های غربی و خاورمیانه برای رسیدن به اهدافشان از تروریسم استفاده می کنند، تنها معما برای روسیه چنین خواهد بود : چگونه تروریسم بین المللی را از بین ببرد بی آن که مجبور باشد از سلاح هسته ای استفاده کند و از جنگ سوم جهانی اجتناب کند؟ اگر ترکیه و عربستان سعودی از زمین به سوریه حمله کنند، روسیه به شکل سنگین به مراکز تجمع نیروهای مهاجم با انواع و اقسام سلاح های ترموباریک پاسخ خواهد گفت (۴). هواپیماهای چند منظوره روسی در سوریه می توانند از بمب های ترموباریک هدایت شونده یا گراویمتریکی استفاده کنند (KAB-500 OD, ODAB-500PM, KAB-1500S GLONASS/GPS). قوی ترین بمب ترموباریک در جهان FOAB است که بمب افکن های سنگین روسی Tu-160 می توانند آن را حمل کنند و به کار ببرند، این بمب با GPS هدایت می شود و مهمات ترموباریک آن 7 t با قدرت انفجاری معادل ۴۴ تن تی ان تی است. در تمرکز مجموعه تانک یا توپخانه... FOAB می تواند تمام تانک ها و زره پوش ها را در طول ۳۵۰ متر ذوب کند، یعنی تأثیر آن معادل یک ضربه هسته ای است. در مأموریت های پشتیبانی نزدیک، نیروی هوایی روسیه در عین حال از راکت های ترموباریک (S-8DF et S-13 DF) استفاده می کند.

علاوه بر سامانه TOS-1 Buratino (ملقب به پینوکیو) که راکت های ترموباریک کالیبر ۲۲۰ میلیمتری پرتاب می کند، BM-27 Uragan، BM-30 Smerch با کالیبر ۳۰۰ میلیمتری، 9A52-4 Tornado با کالیبر ۱۲۲ میلیمتری (با برد ۵۰ تا ۹۰ کیلومتر) نیز در خدمت ارتش روسیه هستند. اکثر قطعات توپخانه روسی ۱۵۲ میلیمتری با شارژ ترموباریک است. پیاده نظام روسیه نیز در عین حال به مهمات ترموباریک مجهز است و از نارنجک انداز دوش برد (RPG-7, RPO-A, RPG-26)، و راکت های ضد تانک 9M120 Kornet، 9M133 Khризantema، 9M123 Khризantema، Ataka، 9K114 Shturm استفاده می کند.

مهمات ترموباریک با یک انفجار کوچک اولیه مخلوطی از بخار منفجر شونده را به شکل ابر آتش را پخش می کند. جرقه شارژ انفجاری با تأخیر صورت می گیرد یعنی تا وقتی که تمرکز بخار انفجاری به حد اکثر برسد. انفجار بخار موجب ایجاد خلأ می شود، و اکسیژن موجود در فضا جذب بخار آتش را شده و موج شوک عظیمی را به وجود می آورد و با ماده آتش زای فشرده (با حرارت ۲۰۰۰ تا ۳۰۰۰ درجه سانتیگراد). تأثیر چنین انفجاری برای پیاده نظامی که حفاظت نشده باشد مرگبار خواهد بود، زره پوش ها را تا ارتفاع ده متر به هوا پرتاب می کند، واژگون ساخته و در آتش جز غاله می کند.

Article original en roumain : <http://www.ziaruldegarda.ro/>

Traduction Avic – Réseau International

La source originale de cet article est [ziaruldegarda.ro](http://www.ziaruldegarda.ro)

Copyright © [Valentin Vasilescu](http://www.valentinvasilescu.ro), [ziaruldegarda.ro](http://www.ziaruldegarda.ro), 2016

مقاله ولانتین واسیلسکو توسط کپی رایت محافظت شده است. پیش از این در تماس با میشل شوسودوسکی مدیر سایت موندیالیزاسیون برای ایجاد بخش فارسی، ایشان اظهار داشت که بخش فارسی فعلاً در برنامه این سایت نیست ولی به من اجازه داده است که به شکل آزاد مقالات این سایت را ترجمه و منتشر کنم. این مقاله هنوز در شبکه ولتر منتشر نشده، ولی در صورتی که منتشر شود، در بخش فارسی نیز این مقاله قابل دسترسی خواهد بود.

<http://www.mondialisation.ca/quel-serait-le-plan-b-en-syrie/5513137>

<http://gahnezami.blogfa.com/post/77>

مرکز مطالعات جهانی سازی

۹ مارچ ۲۰۱۶